

Nem szükséges, hogy tovább ingázzon a **Kápolnás** együttesének az Udvarhely labdarúgó-bajnokságban. Eddig azon találkozóit, amelyen házigazda volt Szentegyházán rendezte. A 2012/13-as szezontól már a településnek is van saját játéktere.

Kalandos a kijutás. Mert szó szerint ki kell menni a pályához. A község központjában megkérdeztük, hogy merre van az új „stadion”. Eligazítottak. Földúton, sziklás talajon értünk fel az új létesítményhez. A táj pazar, a pálya már nem annyira. Látszik, hogy nagyon sokat kellett dolgozzanak vele. Feltöltötték, megpróbálták egyenesre igazgatni. Minden dicséret a munkásoké. Amíg a településen szélcsend volt, addig kinn a pályánál a szél érezteti hatását. Az első gólnál is szerepet játszott.

A hazaiak a **Malomfalva fiókcsapatát** fogadták. Alig rajtolt el a meccs, máris vezetéshez jutottak a vendégek: egy távoli lövést „nézett be” a kapus, de az is lehet, hogy a már említett szél bezavart. A nem túl erős lövés mellé boksztolt ugyanis.

„Kicsit mintha élnétek!” – kiált be egy néző. A meglátása jogos volt. Az első félórában nem volt nagy iram. Az egyik malomfalvi maradt a földön egy ütközést követően. Jajgatott. „Az nem teszi magát” – állapítja meg a mellettem álló kápolnási atyafi. A labdarúgót le is kellett cserélni, sántikálva ment a kispadhoz.

A nézők még szokták, hogy meccs van. Nem aktívak, csendesen szemlélték az eseményeket. Amikor kellett azonban gondoskodtak róla, hogy a játékvezető a érezze a nyomást. A nézőközönség körében minden korosztály képviseltette magát. Nagyon sok hölgy is kilátogatott a meccsre.

Ahogy csordogált az összecsapás próbáltak egyezkedni az előnyben lévő csapattal: „Engedjétek meg, hogy az első meccsen nyerjünk”. Ők azonban nem álltak félre, két perc alatt jött egy-egy gól. Előbb kiegyenlített a Kápolnás, de még nagyon vissza sem rendezkedtek, amikor újra betalált a ellenlábás. A pihenőre mégis döntetlennel mehettek a csapatok, büntetőből talált be a házigazda.

A második játékrész sokkal visszafogottabb volt. A pálya jó arra, hogy időt nyerj, ha meg akarsz szusszanni. Nem kell mást tenni, csupán egy jót belebikázni a labdába. Amíg a kapus utánamegy, addig eltelik majd egy perc. Családias a hangulat amúgy a korlátok mögött. A malomfalvi szidja a bírót, szerinte nem lát, nem hall, nem is tudja, hogy mit is keres itt. A kápolnásiak csitítják a vendégcsapat szurkolóját. Az viszont nem enged a negyvennyolcból.

A Malomfalva II szervezeten védekezett, rendre leshelyzetben hagyta ellenlábását. Igaz, hogy a veszítiket is ez a taktika okozta. A félidő derekán rossz ütemben léptek ki, Both Lajos pedig lecsapott a játékszerre, a kapust is kicselezte először juttatta előnyhöz együttesét.

Meg is jött a szurkolók hangja, eleresztenek egy „Hajrát!”. Sokkal jobban csúszik így a nedű is, ráadásul a hosszabbításban megadták a kegyelemdöfést is a malomfalviaknak, 4–2-re diadalmaskodtak .

A pályaavató jól sikerült Kápolnáson. Még egy csapat „hazaköltöztethetett”, az Udvarhely körzetiben ez is a lényeg, hogy az együttes saját közönsége előtt focizhasson, és amennyiben lehetséges helyi játékosok szerepeljenek a gárdában. Ezen a mérkőzésen mindkét felől érvényesült utóbbi.

Amit láttunk, hallottunk

Pálya: vadiúj, még alakulnia kell, hogy jó legyen a játéktér.

Eredményjelző: nincs.

Öltöző: nincs, az autókban öltöztek át a játékosok, játékvezetők.

Nézők: elég szép számban, minden korosztály képviseltette magát.

Durvaság: alig állt a játék szabálytalanságért.

Összkép: kellemes környezet, szép idő és táj, remek kikapcsolódás.